

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/155/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618201989
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6618201989.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu J. H., nar. XX. XX. XXXX, trvalým pobytom N. XXXX/XXX, XXX XX R. U., zastúpeného JUDr. Róbert Fatura, advokát, s.r.o., so sídlom Centrum 18/23, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 46 528 644, proti žalovanému G. T. nar. XX. XX. XXXX, trvalým pobytom XXX XX J. XX, zastúpeného JUDr. Andrej Cifra, advokát so sídlom J. Kráľa 5/A,984 01 Lučenec, o zaplatenie 4.710,07 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 8C/13/2018-96 zo dňa 21. januára 2019 takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 21. januára 2019 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.710,07 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 4.710,07 eur od 11. 04. 2018 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške náhrady ktorých rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením (II. výrok). Z dôvodov rozsudku vyplýva, že predmetom konania začatého 02. 05. 2018 bolo vydanie bezdôvodného obohatenia 4.100,- eur a náhrada škody 610,07 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 4.710,07 eur od 11. 04. 2018 do zaplatenia a s náhradou trov konania. Žalobu odôvodnil žalobca tým, že dňa 04. 07. 2017 ako kupujúci so žalovaným uzatvoril kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bola kúpa motorového vozidla značky Volkswagen Touareg 7L AS combi VIN: WVG ZZZ 7LZ 7D0 594 56 za kúpnu cenu 4.100,- eur, ktoré následne predal J. F., bytom Dolná Tižina 68. Kúpnu zmluvu uzatvorenú so žalovaným označil za absolútne neplatnú s poukazom na § 39 a § 560 Občianskeho zákonníka s poukazom na zásadu nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet. Žalovaný v čase prevodu motorového vozidla nebol jeho vlastníkom. Po jeho predaji žalobcom bolo zaistené v zmysle § 21 zákona o policajnom zbore a bolo zistené, že motorové vozidlo je vo vlastníctve spoločnosti MONETA Auto, s. r. o., so sídlom Vyskočilova 1422/1/A, 140 00 Praha 4, Česká republika. Uviedol, že kupujúci z neplatnej zmluvy vydaním veci priamo vlastníkovi splní povinnosť vydať vec vlastne za predávajúceho a sčasti splní aj svoju povinnosť vyplývajúcu zo synalagmatického záväzku voči predávajúcemu (rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 7Co/103/2012 z 12. 12. 2012). Žalovaný v odpovedi zo dňa 09. 04. 2018 na výzvu žalobcu na vrátenie dlhu z 29. 03. 2018 s vrátením kúpnej ceny a zaplatením škody nesúhlasil považujúc kúpnu zmluvu za platnú. Dňa 29. 06. 2018 žalobca s kupujúcim J. F. uzatvorili dohodu o urovaní podľa § 585 a nasl. Občianskeho zákonníka, a to po vydaní platobného rozkazu Okresným súdom Považská Bystrica z 09. 03. 2018 č. k. 7C/9/2018-16, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť

zaplatiť sumu 4.500,- eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 13. 12. 2017 do zaplatenia a trovy konania a právneho zastúpenia 610,07 eur. Dlžník sa zaviazal uhradiť dlžnú sumu 4.500,- eur a 270,- eur na bankový účet veriteľa a sumu 340,07 eur na bankový účet právneho zástupcu veriteľa do 31. 08. 2018.

1.1 Okresný súd vydal dňa 04. 06. 2018 platobný rozkaz č. k. 8C/13/2018-31, ktorý po podaní odporu žalovaným uznesením č. k. 8C/13/2018-41 zo dňa 14. 08. 2018, právoplatným 16. 08. 2018, zrušil.

1.2 Súd prvej inštancie po citácii § 39, § 420, § 451 ods. 2, § 457, § 458 ods. 1, § 588 a § 560 Občianskeho zákonníka uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že strany sporu uzavreli dňa 04. 07. 2017 kúpnu zmluvu, na základe ktorej predal žalovaný žalobcovi na náhradné diely havarované vozidlo bez TP a EVČ VW Touareg VIN: WVG ZZZ 7LZ 7D0 594 56 za kúpnu cenu 4.100,- eur, vyplatenú pri podpise zmluvy. Kúpnu zmluvou zo dňa 31. 10. 2017 toto motorové vozidlo žalobca predal p. J. F. za kúpnu cenu 4.500,- eur. Žalobca v konaní tvrdil, že zo žaloby podanej proti nemu p. J. F. na Okresnom súde Považská Bystrica dňa 12. 02. 2018 pod sp. zn. 7C/9/2018 zistil, že p. J. F. pri úkonoch súvisiacich s prepisom osobného motorového vozidla zistil, že vozidlo pochádza z trestnej činnosti - je kradnuté. Z tohto dôvodu bolo osobné motorové vozidlo J. F. zaistené v zmysle § 21 ods. 1 zákona o Policajnom zbore. Po vykonaní kriminalisticko-technického skúmania sa zistilo, že toto vozidlo je vo vlastníctve spoločnosti MONETA Auto, s.r.o., so sídlom ul. Vyskočilova č. 1422/1A, 140 00 Praha 4, Česká republika, ktorej bolo políciou dňa 27. 03. 2018 vrátené v zmysle § 21 ods. 4 zákona o Policajnom zbore. Tieto skutočnosti mal súd prvej inštancie preukázané správou zo dňa 29. 10. 2018 od Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline, odboru kriminálnej polície, 1.operatívneho oddelenia. Z tejto správy podľa okresného súdu nepochybne vyplynuli protiprávne kroky viacerých osôb uskutočnené pred uzavretím kúpnej zmluvy medzi stranami sporu s predmetným motorovým vozidlom. Vozidlo malo byť zošrotované v Českej republike po totálnej škode, jeho lustráciu bolo zistené v rámci EVO, že išlo o vyradené vozidlo. Napriek tomuto došlo k jeho vývozu do Talianska a k jeho opätovnému prihláseniu v Českej republike, pričom 22. 09. 2014 bolo po ňom vyhlásené pátranie prostredníctvom CLK. Pred týmto dátumom bola dňa 10. 09. 2014 podaná žiadosť o zaregistrovanie tohto vozidla na OÚ v Bratislave ako "dovoz zo zahraničia" a 12. 09. 2014 bolo vozidlo zaregistrované na EČ: U.. Polícia vysvetlila legálne prihlásenie tohto vozidla tým, že pátranie bolo vyhlásené po 10 dňoch od jeho registrácie, keď osoba, ktorá vozidlo užívala a prihlasovala v Bratislave predložila fiktívne doklady o zošrotovaní vozidla s cieľom jeho vyradenia z evidencie motorových vozidiel, k čomu v evidencii aj došlo dňa 24. 05. 2017 na základe § 120 ods. 4 zák. č. 8/2009 Z.z. na základe potvrdenia štátu EHP pod č. DÚ 257/2017; k tomu bolo vykonávané policajné šetrenie políciou v ČR a SR. Toto osobné motorové vozidlo Y. U. nezaošrotoval, ale vo februári 2007 (správne má byť uvedené 2017, pozn. odvolacieho súdu) ho predal za 2.500,- eur H. F. (konateľom spoločnosti PRO-Speed s.r.o., so sídlom Búdy 1148, Mojmírovce, IČO: 47 144 297), ktorý ho dňa 16. 02. 2017 predal žalovanému a ten ho predal žalobcovi dňa 04. 07. 2017. K procesnej obrane žalovaného, že žalobca nepreukázal odcudzenie vozidla pred uzavretím kúpnej zmluvy zo dňa 04. 07. 2017 a že pred týmto dátumom bolo po ňom vyhlásené aj pátranie okresný súd uviedol, že je vyradená správou Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline, odboru kriminálnej polície, 1.operatívneho oddelenia zo dňa 07. 02. 2018. Súd prvej inštancie uzavrel, že motorové vozidlo bolo v čase uzavretia kúpnej zmluvy stranami sporu dňa 04. 07. 2017 vo vlastníctve spoločnosti MONETA Auto, s.r.o., ktorej bolo políciou dňa 27. 03. 2018 vrátené. V zmysle zásady nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet (nikto nemôže na iného previesť viac práv než má sám) žalovaný ako nevlastník nemohol platne previesť vlastnícke právo k predmetnému motorovému vozidlu dňa 04. 07. 2017 na žalobcu. Rovnakou vadou bol postihnutý aj následný právny úkon žalobcu - kúpna zmluva, ktorú dňa 31. 10. 2017 uzavrel s kupujúcim p. J. F.. Z čl. 20 ods. 1 Ústavy SR vyplýva, že majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. V prejednávanej spore bolo preukázané, že predávajúci žalovaný ako nevlastník predmetu kúpy ďalej previedol vlastnícke právo na kupujúceho žalobcu. Ide o ex lege absolútne neplatný právny úkon (§ 39 Občianskeho zákonníka), nakoľko ak v čase prevodu predávajúci nie je vlastníkom veci, nemôže previesť viac práv ako má sám. Žalobca ako kupujúci splnil svoju základnú povinnosť z kúpnej zmluvy zo dňa 04. 07. 2017 zaplatiť kúpnu cenu. Právnym následkom neplatnosti synalagmatickej kúpnej zmluvy je vrátenie predmetu kúpy predávajúcemu a kúpnej ceny kupujúcemu z titulu bezdôvodného obohatenia vzniknutého na oboch stranách na základe objektívnej skutočnosti uvedenej v zákone. Okresný súd poukázal na reštitučný charakter §-u 457 Občianskeho zákonníka (obnovenie predchádzajúceho stavu) aj na vzájomnú podmienenosť plnení kupujúceho a predávajúceho podľa § 560 Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že povinnosť vydať predmet bezdôvodného obohatenia je objektívna a postihuje obohateného bez ohľadu na to, či v

dobe získania bezdôvodného obohatenia bol v dobrej viere alebo nie. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov ak bezdôvodné obohatenie spočíva v plnení na základe neplatnej kúpnej zmluvy, sú vo vzájomnom právnom vzťahu iba jej účastníci. Nie je ale vylúčené, aby účastník neplatnej kúpnej zmluvy vydal vec priamo vlastníkovi, nie svojmu zmluvnému partnerovi. Tým splní povinnosť, ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, a to za toho, kto je bezprostredne povinný vydať vec jej vlastníkovi (R 4/1988). Okresný súd preto dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne a žalobca v spore uniesol dôkazné bremeno. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca zaplatil žalovanému kúpnu cenu 4.100,- eur, o ktorú sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, keďže v čase kúpy motorové vozidlo, ktoré predal žalobcovi, nebolo jeho vlastníctvom. Žalobca kúpenú vec, osobné motorové vozidlo Volkswagen Touareg 7L AS combi VIN: WVG ZZZ 7LZ 7D0 594 56 nemá u seba, políciou bola odovzdaná vlastníkovi MONETA Auto, s.r.o. Okresný súd tiež uviedol, že obrana žalovaného spočívajúca v tom, že zo správy polície zo dňa 29. 10. 2008 vyplynulo, že p. J. F. sa vzdal vlastníckeho nároku na vozidlo potom, ako mu bolo zaistené, bola bez právneho významu z dôvodu, že ani p. J. F. nebol v čase kúpy tohto vozidla jeho vlastníkom, keďže ho nadobudol od žalobcu, ktorý ho nevlastnil a tiež bola porušená zásada nemo plus iuris.

1.3 Okresný súd v dôvodoch rozsudku uviedol, že žalobca v konaní preukázal aj vznik škody v sume 610,07 eur. Žalobca ako oprávnený subjekt (osoba, ktorej vznikla škoda) dohodou o urovaní a platobnými príkazmi zo dňa 04. 09. 2018 o zaplatení sumy 4.770,- eur (z nej 270,- eur trovy konania) a 340,07 eur preukázal vznik svojej škody. Ďalším predpokladom je porušenie povinnosti správať sa určitým spôsobom, ktoré môže vyplývať zo zmluvy alebo zo zákona. V tomto prípade zavinenie žalobcu vo vzťahu k p. J. F. vyplývalo z kúpnej zmluvy a nemohlo požívať právnu ochranu, lebo žalobca ako nevlastník motorové vozidlo nemohol predať. Žalobca podľa okresného súdu preukázal aj príčinnú súvislosť medzi škodou a zavineným protiprávnym konaním (nevlastníka vozidla), keď toto predal p. J. F., ktorý bol úspešný v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Považskej Bystrici v plnom rozsahu vo vzťahu k žalobcovi.

1.4 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie vychádzal z § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež „C.s.p.“), z ktorého vyplýva, že "O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí." Okresný súd aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaný odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku s návrhom, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol, alebo zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolateľ tvrdil, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne nesprávny, nakoľko jeho závery nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Označil ho za nepreskúmateľný, pretože v odôvodnení rozsudku absentuje uvedenie príčinných súvislostí a logických nadväzností medzi protiprávnymi krokmi vyplývajúcimi zo správy Krajského riaditeľstva policajného zboru Žilina zo dňa 29. 10. 2018 a konkrétnymi závermi o neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 04. 07. 2017. Tvrdil, že žalobca primárne neuniesol dôkazné bremeno ohľadom skutočností tvrdených v žalobe (najmä krádež, resp. odcudzenie motorového vozidla), čo súd prvej inštancie odignoroval a akoby „nahradil“ žalobcovu povinnosť pravdivého opisu rozhodujúcich skutočností v žalobe a ich následného preukázania vytvorením si vlastných rozhodujúcich skutočností bez ich konkretizácie v žalobe. Citoval časť o dôkaznom bremene z uznesenia Najvyššieho súdu SR z 24. 06. 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010.

2.1 Zdôraznil, že žalobca za rozhodujúcu skutočnosť označil „pravdepodobné odcudzenie motorového vozidla,“ čo preukázané v konaní nebolo (správa KR OZ ZA de facto túto skutočnosť priamo vylúčila). Po predložení správy KR PZ ZA nedošlo zo strany žalobcu k dispozičnému úkonu upravujúcemu žalobu (zмене žaloby, za ktorú je potrebné považovať aj podstatnú zmenu alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe). V zmysle rozhodnutia NS SR sp. zn. 1 M Obdo V 19/2007 treba za zmenu žaloby považovať aj procesný úkon, ktorým žalobca požaduje rovnaké plnenie na základe iných skutkových okolností.

2.2 V ďalšej časti odvolania sa žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“) zaoberal správou KR PZ ZA z 29. 10. 2018, z ktorej podľa neho vyplýva, že spis je vedený ako spis operatívneho preverovania a podlieha utajeniu,

motorové vozidlo malo pochádzať z trestnej činnosti, pričom existovalo podozrenie z pozmeňovania identifikátorov motorového vozidla, aj z možného podvodu (ide o neukončený spis, v ktorom sú podľa odvolateľa všeobecné a neurčité informácie). Zo všeobecných konštatovaní uvedených v správe, že došlo k spáchaniu trestného činu úverového podvodu, za ktorý bol v ČR odsúdený občan SR nevyplýva spojitosť tohto trestného činu a vlastníckeho nároku k motorovému vozidlu. Z uvedeného spisu tiež vyplýva predloženie fiktívneho dokladu o zošrotovaní vozidla zo strany Z. X. (správne má byť uvedené Z. X., pozn. odvolacieho súdu), reťazový predaj motorového vozidla vo februári 2017 od Isaka Krasničiho k H. F., 16. 02. 2017 od Pro speed, s. r. o. (konateľ H. F.) k žalovanému, 04. 07. 2017 od žalovaného k žalobcovi a 31. 10. 2017 od žalobcu k J. F., aj zaistenie motorového vozidla iba pre existenciu podozrenia zo spáchania trestného činu a vzdanie sa vlastníckeho práva J. a F. a k motorovému vozidlu (pokiaľ sa tento vlastníckeho nároku vzdal, je podľa odvolateľa predpoklad, že vlastnícky nárok k motorovému vozidlu u neho existoval). Odvolateľ tvrdil, že táto správa priamo vylučuje tvrdenie žalobcu o odcudzení motorového vozidla. Nemožno z nej vyvodíť relevantné údaje a opis rozhodujúcich skutočností, ktoré by na seba logicky nadväzovali a viedli k záveru o neplatnosti kúpnej zmluvy. Odvolateľ zotrval na tom, že kúpna zmluva zo 04. 07. 2017 je platným právnym úkonom a doposiaľ jednoznačne nebol preukázaný opak.

2.3 V závere odvolania žalovaný uviedol, že nebolo preukázané jeho protiprávne konanie, takže žaloba bola nedôvodná aj v časti náhrady škody v podobe náhrady trov konania vo výške 610,07 eur.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu konštatoval, že súd prvej inštancie správne zistil a vyhodnotil skutkový stav a o veci rozhodol vecne aj právne správne. Správne vyhodnotil, že vlastníkom motorového vozidla bola spoločnosť MONETA Auto, s. r. o. a všetky právne úkony spočívajúce v prevode vlastníckeho práva k motorovému vozidlu boli neplatné. Za irelevantné označil, či žalobca uviedol, že vozidlo bolo odcudzené alebo nebolo, pretože na vozidlo bolo vyhlásené pátranie z dôvodu podozrenia zo spáchania trestného činu úverového podvodu. Faktom je, že žalovaný sa nikdy nestal vlastníkom motorového vozidla a nemohol previesť vlastnícke právo k nemu na žalobcu, na úkor ktorého sa potom bezdôvodne obohatil. Navrhol zamietnutie odvolania žalovaného ako nedôvodného.

4. Ďalšie vyjadrenia v odvolacom konaní strany sporu nepodali (§ 374 ods. 1, 2 C.s.p.).

5. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C.s.p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) vec prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 379 C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) C.s.p.. Z dôvodu, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa pri posudzovaní sporu zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C.s.p.). Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok okresného súdu s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v zásade stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p.. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalovaného v odvolaní odvolací súd doplnia ďalšie dôvody.

6. Odvolateľ tvrdil existenciu odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f), h) C.s.p..

6.1 Odvolací dôvod podľa § 365 písm. b) C.s.p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je naplnený vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci strane sporu realizáciu jej práv, dosiahne určitú intenzitu. Konkrétne pochybenie súdu musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

6.2 Odvolacie námietky týkajúce sa vád v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa môžu prejavíť v nesprávnom hodnotení dôkazov, ktoré vyústilo do nesprávnych skutkových zistení (§ 365 ods. 1 písm. f) C.s.p.).

6.3 Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také

predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

7. Na základe námietky odvolateľa o neunesení dôkazného bremena žalobcom odvolací súd pripomína, že dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje tú stranu sporu, ktorá tieto skutočnosti tvrdí a vyvodzuje z nich pre seba priaznivé právne dôsledky. Rozsah dôkazného bremena (okruhu skutočností, ktoré musí strana sporu preukázať) zásadne určuje hmotnoprávna norma, ktorá má byť na sporný právny vzťah aplikovaná. Z nej vyplýva, kto je nositeľom dôkazného bremena, teda ktorá strana sporu je povinná stanovený okruh skutočností preukázať. Po preskúmaní súdneho spisu v odvolacom konaní sa odvolací súd nemohol stotožniť s odvolacou námietkou žalovaného, že žalobca za rozhodujúcu skutočnosť označil „pravdepodobné odcudzenie motorového vozidla“, ktoré počas súdneho konania preukázané nebola. Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správne skutkovému záveru, rozhodujúcemu pre správne právne posúdenie veci, že žalovaný dňa 04. 07. 2017 nebol vlastníkom prevádzanej hnutelnej veci - havarovaného motorového vozidla VW Touareg, VIN: WVG ZZZ 7LZ 7D0 594 56. Súd prvej inštancie (v odseku 20 odôvodnenia rozsudku) konštatoval, že na uvedené motorové vozidlo bolo vyhlásené pátranie už dňa 22. 09. 2014 a podľa zistení orgánov polície bolo vlastníctvom spoločnosti MONETA Auto, s. r. o., Praha. Po zaistení motorového vozidla a šetrení bol oslovený tento pôvodný majiteľ vozidla na jeho prevzatie, ktorý záujem o vrátenie vozidla prejavil a vozidlo mu bolo vrátené 27. 03. 2018. Tieto skutočnosti vyplynuli zo správy KR PZ v Žiline zo 07. 02. 2018. Z obsahu žaloby aj prednesov žalobcu nevyplýva, že za rozhodujúcu skutočnosť označil „pravdepodobné odcudzenie motorového vozidla,“ ale vlastníctvo motorového vozidla spoločnosťou MONETA Auto, s. r. o., Praha, na ktoré „bolo vyhlásené pátranie z dôvodu, že je pravdepodobne odcudzené“. Kľúčovým tvrdením žalobcu bolo, že žalovaný nebol vlastníkom motorového vozidla a nemohol platne uzatvoriť kúpnu zmluvu so žalobcom. Odvolateľ v odvolaní uviedol závery, ktoré podľa neho vyplývajú zo správy KR PZ ZA z 29. 10. 2018, vrátane toho, že ak sa posledný nadobúdateľ motorového vozidla J. F. vzdal vlastníckeho nároku, je predpoklad, že vlastnícky nárok k motorovému vozidlu u neho existoval. Odvolateľ ale nespochybnil, že motorové vozidlo bolo dňa 27. 03. 2018 vrátené pôvodnému vlastníkovi spoločnosti MONETA Auto, s. r. o., Praha. V uvedenom listinnom dôkaze je nielen zmienka o spáchaní trestného činu úverového podvodu, ale aj o odcudzení motorového vozidla a jeho vrátení pôvodnému vlastníkovi. Záver súdu prvej inštancie, že kúpna zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je absolútne neplatný právny úkon s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka, je správny. Prijatím žalobcom vyplatené kúpnej ceny žalovaným na jeho strane vzniklo bezdôvodné obohatenie plnením z neplatnej kúpnej zmluvy (jeho výška 4.100,- eur sporná nebola).

7.1 Záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobca si ako kupujúci z neplatnej kúpnej zmluvy povinnosť vydať predmet kúpy (vzhľadom na synalagmatický charakter bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením z neplatného právneho úkonu) splnil odovzdaním motorového vozidla políciou dňa 27. 03. 2018 jeho vlastníkovi odvolateľ nespochybnil.

8. Škoda je ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Skutočnou škodou treba rozumieť zmenšenie majetku poškodeného (prípadne náklady potrebné na to, aby dosiahol predchádzajúci stav). Povahu skutočnej škody majú aj rôzne náklady spojené so vznikom a zisťovaním škody. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou.

8.1 Odvolateľ namietol v odvolaní nepreukázanie jeho protiprávneho konania. Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo byť vykonané v súlade s právom. Úkon je protiprávny vtedy, ak v súvislosti s ním došlo k porušeniu právnej povinnosti vyplývajúcej zo všeobecne záväzných právnych predpisov a iných noriem, ktoré mal škodca zachovávať, zo zmlúv alebo z iných právnych úkonov, prípadne aj z porušenia ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd je toho názoru, že žalovaný konal pri uzatvorení kúpnej zmluvy dňa 04. 07. 2017 so žalobcom v rozpore so zákonom, keď na neho previedol viac práv, ako mal sám. Žalobca vec nadobudnutú od žalovaného ako nevlastníka následne neplatne previedol na p. J.a F.a, ktorý si uplatnil vydanie bezdôvodného obohatenia v súdnom konaní. Pod jeho vplyvom strany sporu uzatvorili dohodu o urovaní, v zmysle ktorej žalobca nadobúdateľovi vydal nielen bezdôvodné obohatenie, ale uhradil mu

aj trovy súdneho konania. Pokiaľ by žalovaný nepreviedol na žalobcu motorové vozidlo neplatne, tieto trovy konania by nevznikli a nevznikla by žalobcova povinnosť ich uhradiť. Odvolací súd potom dospel k záveru, že aj nárok žalobcu na náhradu škody (jej výška spochybnená nebola) je dôvodný a preukázaný.

9. Iné odvolacie dôvody, ktorými je odvolací súd viazaný, odvolateľ netvrdil, a to ani vo vzťahu k výroku o trovách konania, hoci ho odvolaním formálne napadol. Nakoľko ide o závislý výrok (§ 379 písm. a) C.s.p.) od výroku vo veci samej, odvolací súd ho podrobil odvolaciemu prieskumu a po zistení jeho vecnej správnosti aj súladu s právnou úpravou ho potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 C.s.p.).

10. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania aplikoval odvolací súd ustanovenie § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 a § 255 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, preto odvolací súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).